

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116215005
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116215005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Ľuboša Sádovského v právnej veci žalobcu: J. U., M.. XX. XX. XXXX, Q. B. E.. Č.. XX, Q., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o., Heydukova ul. č. 12, Bratislava, IČO: 47 234 318, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova ul. č. 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova ul. č. 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie istiny 180 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17. septembra 2018, č. k. 23C/93/2016 - 68, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 180 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180 eur od 18. 06. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 1 ods. 1, 2, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a vecne dôvodnosťou podanej žaloby, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca mal proti žalovanému nárok na zaplatenie nákladov spojených s vymáhaním poistného plnenia z poistnej (škodovej) udalosti, t. j. nárok na zaplatenie sumy 180 eur, ktorú žalobca zaplatil znalcovi Ing. Petrovi Jelačičovi za vypracovanie znaleckého posudku, ktorý žalovanému musel predložiť, aby preukázal svoj nárok na náhradu poistného plnenia (preukázanie výšky škody), nakoľko žalovaný odmietol žalobcovi poskytnúť poistné plnenie vo výške, ktorú si uplatnil v súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej bolo poškodené jeho motorové vozidlo S.. D. P. X.X. R. D., F. Č.: F., V.: Q. motorovým vozidlom škodcu poisteným u žalovaného. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný poskytol žalobcovi iba čiastočné odškodnenie vo výške 707 eur a listom zo dňa 21. 08. 2015 mu oznámil, že poistná udalosť bola riešená formou rozpočtu, bez doloženia účtov za opravu, podľa platných cenníkov poisťovne s tým, že vyčíslenie náhrady škody formou rozpočtu je možné považovať za zálohovú platbu s tým, že ak predloží faktúru na odstránenie následkov poškodenia s dokladom o jej úhrade (pričom hodnota opravy poškodeného vozidla nesmie presiahnuť sumu 1. 900 eur s DPH, kedy by poistná udalosť bola riešená formou totálnej škody), pristúpi k prehodnoteniu poistného plnenia.

Uviedol, že žalobca si objednal u znalca Ing. Petra Jelačiča (znalca z odboru cestná doprava) znalecký posudok, vypracovaný dňa 05. 05. 2016, v ktorom bola stanovená výška škody na vozidle v sume 1. 264 eur a za vypracovanie znaleckého posudku si znalec vyúčtoval faktúrou č. 7/2016 odmenu vo výške 180 eur, a preto žalobca výzvou zo dňa 11. 05. 2016 vyzval žalovaného na náhradu škody v ostávajúcom neuspokojenom rozsahu vo výške 557 eur a sumy 180 eur titulom preplatenia nákladov za vypracovanie znaleckého posudku, keď žalovaný listom zo dňa 10. 06. 2016 (oznámenie o likvidácii poisťnej udalosti) oznámil žalobcovi, že po došetrení nových skutočností pristúpil k prehodnoteniu riešenia poisťnej udalosti a k doúčtovaniu náhrady škody vo výške 346, 14 eur, pričom náklady na vypracovanie znaleckého posudku odmietol uhradiť s odôvodnením, že nie sú kryté poistením. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že z hľadiska právneho posúdenia veci náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom konaní (napr. zaobstaranie znaleckého posudku, cestovné a iné obdobné náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky) s tým, že tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Poukázal na to, že v dôsledku stanoviska žalovaného, ktorý listom zo dňa 21. 08. 2015 odmietol poskytnutie poisťného plnenia vo výške uplatňovanej žalobcom s odôvodnením, že poisťná udalosť bola riešená formou rozpočtu, bez doloženia účtov za opravu a podľa platných cenníkov poisťovne, bol žalobca nútený nechať si vypracovať znalecký posudok, keďže na posúdenie a preukázanie jeho nároku (preukázanie výšky škody) boli potrebné odborné vedomosti, z dôvodu ktorého žalobcovi vznikol nárok na úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, t. j. nárok na zaplatenie sumy 180 eur uhradenej znalcovi Ing. Petrovi Jelačičovi za vypracovanie znaleckého posudku, keďže len z tohto znaleckého posudku si žalobca ako laik mohol zistiť a overiť, či svoj nárok voči žalovanému môže uplatňovať z hľadiska jeho dôvodnosti, keď dôvodnosť vypracovania znaleckého posudku osvedčuje aj skutočnosť, že po jeho predložení žalovaný prehodnotil sumu pôvodne poskytnutého poisťného plnenia a žalobcovi doplatil ním pôvodne žiadanú vecnú škodu. Poukázal na skutočnosť, že náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku boli v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného splniť si svoju povinnosť v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. Priznanie príslušenstva k žalovanej istine odôvodnil právne ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase vzniku omeškania), a vecne tým, že nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania v deň nasledujúci po dni, kedy odmietol žalobcovi poskytnúť požadované peňažné plnenie (listom zo dňa 10. 06. 2016, doručeným žalobcovi dňa 17. 06. 2016), zaviazal ho na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180 eur od 18. 06. 2016 do zaplatenia. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a vecne tým, že žalobca bol v konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci nesprávne aplikoval ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a s poukazom na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. neprípustne rozšíril rozsah poisťného krytia aj na žalobcom uplatnený nárok. Poukázal na skutočnosť, že subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho zákonníka je pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia možné iba vtedy, ak daný vzťah neupravujú priamo ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. s tým, že rozsah poisťného krytia je upravený v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom ide o taxatívny výpočet nárokov, ktoré je poisťovateľ povinný zaplatiť za poisteného z poistenia zodpovednosti. Uviedol, že nároky, ktoré nie sú vymedzené v dotknutom ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z., nepodliehajú poisteniu a poisťovateľ nemá povinnosť ich hraď, a preto súd prvej inštancie pochybil, nakoľko mu uložil povinnosť nad rámec poisťného krytia, keď ho zaviazal k zaplateniu sumy 180 eur, pretože náklady na vypracovanie

znaleckého posudku nemožno subsumovať pod žiaden z nárokov podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Vo vzťahu k nesprávnym skutkovým zisteniam žalovaný v podanom odvolaní namietol, že súd prvej inštancie prijal nesprávny záver, keď mal dôvodnosť uplatneného nároku preukázanú iba na tom základe, že po vypracovaní znaleckého posudku poskytol žalobcovi poistné plnenie a vytkol súdu prvej inštancie, že absolútne nezohľadnil skutočnosť, že žalobcu počas likvidácie poistnej udalosti vyzval na predloženie faktúry za opravu s tým, že jeho požiadavka na predloženie faktúry za opravu je logickou reakciou poisťovateľa a vychádza z praktických skúseností, pretože práve pri oprave sa preukáže, či poškodené diely vyžadujú výmenu alebo či stačí ich oprava. Poukázal na to, že žalobca na požiadavku predložiť faktúru za opravu motorového vozidla (z ktorej by bol zrejмый skutočný rozsah poškodenia motorového vozidla) nereagoval a priamo si objednal vypracovanie znaleckého posudku, jeho správanie bolo preto nedôvodné a „predčasné“ a ním uplatnený nárok na náhradu nákladov na vypracovanie znaleckého posudku je preto neúčelný. Namietol, že prvoinštančný súd sa touto skutočnosťou absolútne nezaoberal, iba sa obmedzil na konštatovanie, že ak následne došlo k vyplateniu sumy poistného plnenia, znalecký posudok bol dôvodný.

3.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, pretože jeho podaniami a dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie bolo dostatočne preukázané, že ním požadovaný nárok je legitímny a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu plnú náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku sú aj pri poskytovaní náhrady z povinného zmluvného poistenia v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. zahrnuté do príslušenstva pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že subsidiárne použitie Občianskeho zákonníka (ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) pri uplatňovaní nárokov vyplývajúcich zo zákona č. 381/2001 Z. z. neprichádza do úvahy z dôvodu, že rozsah poistného krytia je taxatívne vymedzený v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Poukázal na skutočnosť, že uvedenú argumentáciu žalovaného vyracia znenie ním uvedeného ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z., pretože Občiansky zákonník ako osobitný predpis sa vzťahuje na príslušenstvo pohľadávky na základe odkazovacej právnej normy uvedenej v ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. s tým, že opozitný názor predstavuje exemplárny príklad právneho formalizmu, ktorý nenachádza oporu v platnom práve Slovenskej republiky a neguje ho tiež stabilná judikatúra súdov. Poukázal na to, že prijatím záverov žalovaného by mohlo dôjsť k absurdnej situácii, že na vyčíslenie náhrady škody na zdraví by sa nevzťahoval zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, keďže ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. tento zákon výslovne neuvádza, a preto by jeho aplikácia neprichádzala do úvahy (rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. apríla 2018, sp. zn. 9Co/165/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 61/2018). K argumentácii žalovaného žalobca vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že vypracovanie znaleckého posudku bolo plne účelné a nevyhnutné pri uplatňovaní a bránení jeho práv s poukazom na znenie ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. („Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti: a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie (...).“). K tvrdeniu žalovaného o predčasnosti vyhotovenia znaleckého posudku žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaný poskytol prvú časť plnenia po vlastnej obhliadke predmetu poistnej udalosti (motorového vozidla), pričom k vypracovaniu znaleckého posudku pristúpil až po tom, čo žalovaný ani po jeho opakovaných výzvach nepristúpil k douhradeniu riadne uplatnenej škody. Uviedol, že ako laik nemal pre zistenie a overenie svojho nároku inú možnosť, ako pristúpiť k vypracovaniu znaleckého posudku, a opätovne poukázal na skutočnosť, že žalovaný pristúpil k douhradeniu škody na jeho motorovom vozidle práve po predložení znaleckého posudku, pričom uvedená skutočnosť v plnej miere legitimizuje jeho konanie a účelnosť predloženého znaleckého úkonu. Zdôraznil, že v zmysle ust. § 442 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda, nie fakturovaná, pričom toto ustanovenie normuje preferenciu relatívnej náhrady škody, nie je mu preto zrejmé, akým spôsobom žalovaný dospel k právnomu záveru, že pre poskytnutie peňažnej náhrady za vzniknutú škodu musí poškodený pristúpiť k naturálnej reštitúcii (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. novembra 2003, sp.

zn. 3 Cdo 134/2003, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30. novembra 1988, sp. zn. 1 Cz 82/88, R 25/1990) s tým, že zákon dáva poškodenému právo voľby medzi relutárnou náhradou a naturálnou reštitúciou (so zákonnou preferenciou relutárnej náhrady), a preto s poukazom na ust. § 442 Občianskeho zákonníka sú námietky žalovaného o predčasnosti a neúčelnosti vypracovaného znaleckého posudku právne neopodstatnené.

4.

Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 21. 02. 2019, nevyjadril.

5.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. februára 2020 podľa ust. § 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

6.

Odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (ust. § 387 ods. 1 C. s. p.), pretože súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (ust. § 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozsudku aj náležite odôvodnil (ust. § 220 ods. 2 C. s. p.).

7.

Podľa ust. § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.

S poukazom na citované ustanovenie, prihladnuc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov (prvoinštančného) konania v celom rozsahu.

9.

K odvolacej námietke žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

10.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe žalobcu domáhajúceho sa zaplata nákladov, ktoré musel vynaložiť v

súvislosti s jeho nárokom na poistné plnenie vyhoveli, keď dospeli k záveru, že boli v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného plniť si svoju povinnosť v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z.

11.

Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

12.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy (zákon č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov).

13.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

14.

Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
 - b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.
- 15.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému; poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16.

Z dikcie ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, pričom takýmito nákladmi sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, resp. v rámci mimosúdneho uplatňovania nárokov. Medzi tieto náklady je potrebné zaradiť predovšetkým trovy právneho zastúpenia (v predsúdnom štádiu), cestovné a iné obdobné náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky a typicky aj náklady na zaobstaranie znaleckého posudku, ak sú na určenie výšky vymáhanej pohľadávky potrebné odborné znalosti.

17.

V posudzovanej veci nebolo sporné, že žalobca nesúhlasil s výškou poistného plnenia poskytnutého mu žalovaným (ktorý mu poskytol poistné plnenie najprv vo výške 707 eur), t. j. s výškou spôsobenej

škody na motorovom vozidle tak, ako ju ustálil žalovaný, preto si nechal vypracovať znalecký posudok znalcom Ing. Petrom Jelačičom, znalcom z odboru cestná doprava (odvetvia: technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel) a ani skutočnosť, že na určenie výšky spôsobenej škody boli nevyhnutné odborné znalosti a ani to, žalobca spolu s písomnou výzvou na doplatenie poistného plnenia predložil žalovanému aj vypracovaný znalecký posudok, ktorý na základe doručenej písomnej výzvy a predloženého znaleckého posudku prehodnotil riešenie škodovej udalosti a vyplatil žalobcovi zvyšok poistného plnenia vo výške 346, 14 eur, z dôvodu ktorého je nutné konštatovať, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku (odmena znalca vo výške 180 eur) je možné považovať za náklady spojené s uplatnením žalobcovej pohľadávky.

18.

K tvrdeniu žalovaného v podanom odvolaní, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku nespádajú pod rozsah poistenia zodpovednosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný ako poisťovateľ je povinný zaplatiť žalobcovi ako poškodenému okrem náhrady škody vzniknutej poškodením predmetného motorového vozidla (v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z.), aj príslušenstvo tejto pohľadávky, teda aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď bolo potrebné sa stotožniť aj s názorom žalobcu, že reštriktívny gramatický výklad prezentovaný žalovaným v podanom odvolaní, je striktno formalistický a nezodpovedá zmyslu a účelu právnej úpravy povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým je eliminácia alebo aspoň zmiernenie následkov škôd, ku ktorým dochádza v súvislosti s prevádzkou motorových vozidiel.

19.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza, že aj z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vyplýva, že rozsah poistenia zodpovednosti v zmysle ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vykladať extenzívne tak, aby bol zachovaný zmysel a účel právnej úpravy, viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. mája 2011, sp. zn. 6 Cdo 88/2010, a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. júla 2017, sp. zn. 6 MCdo 1/2016 (zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 61/2018).

20.

Odvolací súd preto konštatuje, že účelne vynaložené náklady poškodeného spojené s uplatnením pohľadávky na náhradu škody voči poisťovateľovi sú hradené z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. s tým, že na to, aby bola subsidiárna aplikácia ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ako *lex generalis*) vo vzťahu k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky v celom rozsahu vylúčená alebo obmedzená, musel by to zákon č. 381/2001 Z. z. (ako *lex specialis*) výslovne ustanovovať, avšak tento zákon výslovne obmedzuje len nárok na náhradu nákladov spojených s právnym zastúpením (porovnaj ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z. z.), z dôvodu ktorého nie je žiaden dôvod na to, aby boli náklady spojené s uplatnením pohľadávky vylúčené z poistného krytia (z rozsahu poistenia zodpovednosti).

21.

K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ust. § 191 C. s. p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napr. ust. § 192, § 193, § 205 C. s. p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä

prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, stručne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Okolnosti namietané žalovaným v podanom odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok takú úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s úvahou prvoinštančného súdu prezentovanou v napadnutom rozhodnutí.

22.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vypracovanie znaleckého posudku zo strany žalobcu bolo predčasné a teda neúčelné, nakoľko žalobcu vyzval na predloženie faktúry za opravu, ten však nereagoval a priamo si objednal vypracovanie znaleckého posudku, nakoľko žalobcom vynaložené náklady na vypracovanie znaleckého posudku považuje za účelné, keďže tvrdenie žalovaného, že na základe predloženia faktúry o oprave pristúpil k prehodnoteniu riešenia škodovej udalosti, je len hypotetické, keď z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nesporne vyplýva, že žalovaný na základe ohliadky motorového vozidla a na základe vlastných výpočtov výšky skutočnej škody (podľa jeho platných cenníkov) vyplatil žalobcovi náhradu škody (poistné plnenie) vo výške 707 eur, pričom ani na základe ďalšej žalobcovej žiadosti nepristúpil k prehodnoteniu riešenia škodovej udalosti (stanovisko žalovaného zo dňa 21. 08. 2015), a to napriek tomu, že jeho povinnosťou v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. bolo do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia s tým, že poistné plnenie bol podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. povinný poskytnúť do 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti, avšak žalovaný tieto svoje povinnosti porušil (keďže neskôr na základe predloženého znaleckého posudku poskytol doplatok poistného plnenia vo výške 346,14 eur), preto sa nemôže spravodlivo brániť tým, že vypracovanie znaleckého posudku bolo predčasné alebo neúčelné.

23.

Neobstojí ani ďalšia argumentácia žalovaného, že mu žalobca nepredložil faktúru o oprave, pretože zo žiadneho ustanovenia zákona a ani zo žiadneho ustanovenia poistnej zmluvy či poistných podmienok nevyplýva (resp. žalovaný to nepreukázal), že žalobca bol povinný predložiť žalovanému faktúru o oprave predmetného vozidla, keď z vykonaného dokazovania naopak vyplýva, že poistná udalosť bola riešená formou rozpočtu, teda bez doloženia účtov (faktúr) za opravu, pričom v prípade riešenia poistnej udalosti formou rozpočtu nebol žalobca bezpodmienečne povinný dať si motorové vozidlo ihneď opraviť (napr. nemusel mať dostatok financií), príp. si ho mohol opraviť svojpomocne, mohol ho poškodené scudziť či úplne zlikvidovať, avšak žiadne z týchto riešení by nemenilo nič na tom, že žalovaný bol povinný nahradiť žalobcovi skutočnú škodu v peniazoch, t. j. peňažnú náhradu vyjadrujúcu náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu (objektívne potrebné v danom mieste a čase) a nakoľko žalovaný (čiastočne) porušil svoju povinnosť nahradiť žalobcovi skutočnú škodu v zákonom stanovenej lehote a túto si v celom rozsahu splnil až na základe predloženého znaleckého posudku, boli žalobcom zaplatené náklady na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 180 eur vynaložené účelne.

24.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúcim všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa aj správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

25.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).